

جناب آقای ریسی

عباس عبدي

با سلام و احترام
طبیعی است که در این روزها ذهنیت و توجه شما به انتخاب همکاران متمرکز شده باشد و کمتر فرصت کنید تا به گزارشهای دیگر بپردازید. ولی واقعیت این است که طرح مشهور به صیانت... چنان مشکلی را برای مدیریت شما از همان آغاز ایجاد خواهد کرد که به این سادگی نمیتوان بر آن غلبه کرد. ماجرا این است که اینترنت به رگم تمام مشکلاتی که دارد با دو عنصر مهم در هم تنیده شده است؛ اول کار و دوم زندگی جاری مردم. هر گونه محدودیتی در این زمینه با واکنش مواجه خواهد شد. واکنشها نیز از تشدید اعتراضات میدانی گرفته تا خشم و بدبینی و حتی فحاشی رخ خواهد داد. ولی به نظر من دو واکنش آن بیش از هر چیزی برای دولت شما پرهزینه خواهد بود.

اول، کاهش امید است. به رگم همه ناملایمات، حدود 45 درصد مردم فکر میکنند که با آمدن شما وضع بهتر خواهد شد. اولین وظیفه دولت افزایش این تعداد است. همین امید موتور محرک برای انجام کارهای موثرتر است. پس هر اقدامی که این نسبت امیدواری را کم کند، به عنوان مانع در راه دولت شما خواهد بود. بنده با توجه به تجربیاتم با اطمینان میگویم که تصویب این طرح به کاهش امید و اعتماد نسبت به دولت شما منجر میشود. این ادعا یا فرضیه را میتوان به سادگی و از طریق نهادهای موجود و معتبر نظرسنجی آزمون و تایید یا رد کرد. این کار ناصواب و سوگیرانه برخی نمایندگان در هنگامه آغاز به کار دولت شما، ضربه سنگینی به فرآیند اعتمادآفرین به دولت شماست. شاید برخی معتقد باشند که هدف این طرح محدود کردن نیست. با توجه با سابقه طراحان و بیاعتمادی مطلق به آنان و خوشحالی زایدالوصف آنان هیچ فرد عاقلی این ادعا را نمیپذیرد.

دومین واکنش بسیار بدتر است. روند رو به رشد گرایش به مهاجرت از کشور. نمیدانم که مشاوران شما این موارد را بازتاب میدهند یا خیر؟ در همین روزهای اخیر مطالبی یا اخباری را میخوانیم یا میشنویم که گرایش شدیدی به مهاجرت عمومی و به طور مشخص نخبگان از کشور آغاز شده است. رشد شدید و حتی چند صد درصدی یافتن کلمات و مفاهیم مرتبط با مهاجرت در گوگل نمونه آن است. ولی ما که حوصله خواندن نوشتههای افراد محترم و نخبه کشور شامل کارآفرینان،

پزشکان، جوانان خلاق و... را داریم، با قلبی اندوهناک باید شاهد خالی شدن کشور از نیروهای شویم که در اینجا آموزش دیده‌اند، ثروت کسب کرده‌اند و باید در خدمت خود و مردم باشند، ولی به علل روشن و قابل فهمی ناامید از ادامه کار هستند. کسانی که حتی ثروت دارند و کم و کسری مادی ندارند، ولی به لحاظ روحی و روانی دیگر کوشش لازم را برای ماندن در کشور ندارند.

این واکنش حتی از اعتراض‌های خیابانی نیز برای اداره امور خطرناک‌تر است، چون از یكسو ناامیدی را تشدید می‌کند، در حالی که اعتراضات خیابانی حداقل نوعی کنشگری و فعال بودن را نشان می‌دهد. از سوی دیگر کشور را از مهم‌ترین سرمایه‌اش که نیروی انسانی کارآمد است، تهی می‌کند و این بزرگ‌ترین خسارت سرمایه‌ای است و بالاخره خروج این افراد از کشور قطعاً با خروج شدید سرمایه مالی نیز همراه خواهد شد و يك شوک دیگر به قیمت ارز وارد می‌کند و چه بسا آن را به 40 هزار تومان نیز برساند و شیرازه امور اقتصادی را از هم بپاشاند. فراموش نکنیم که بخش مهمی از رشد قیمت ارز در 2 و 3 سال گذشته ناشی از تقاضای این نوع ارز بود که به خروج سرمایه از کشور منتهی شد و ربطی به ارزش واقعی یا قدرت خرید ریال نداشت.

با این ملاحظات امیدوارم که اقدامی جدی و موثر برای بازسازی اعتماد و زنده کردن امید و جلوگیری از خروج سرمایه انسانی و مادی جامعه به عمل آید که این مساله پاشنه آشیل مدیریت آینده کشور است. در حال حاضر بعضی از نخبگان و مردم عادی فکر می‌کنند که چنین مصوبه‌ای برای سنگاندازی در مقابل دولت شماست. موضع‌گیری شما نشان خواهد داد که آیا چنین طرحی با موافقت و با رضایت شما بوده یا شما همچنان به سخنان دوره تبلیغات انتخاباتی خود پایبندید که فضای مجازی، فضای کار و زندگی مردم است و نباید به آن لطمه‌ای وارد شود. اکنون این يك آزمون مهم است که نشان دهید موضع‌گیری ایام تبلیغات بیان صادقانه خطمشی شما بود و در این صورت مردم هم می‌توانند به دیگر شعارها و مواضع اعلامی شما در دوران تبلیغات انتخاباتی اعتماد کنند. در غیر این صورت، اعتماد از همین جاهاست که خدشه‌دار شده و از میان می‌رود. ابتدا می‌خواستم این نامه را خصوصی بفرستم ولی اهمیت اجتماعی مضمون آنچنان بود که ترجیح دادم از طریق رسانه عمومی تقدیم کنم.

با احترام - عباس عبیدی - ۸ مرداد ۱۴۰۰